

ning af Sagen tror jeg ikke behøver speciel Smødegaaelse fra min Side, og de ærede Medlemmer af Bertallet ere med mig enige i, at vi afholde os fra at stemme over dette Forslag.

Klein: Jeg vil antage, at det var et uheldigt Udtryk af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (L. C. Nyholm), naar han sagde, at det Forslag, jeg havde stillet, var et velment, men uheldigt Forsøg paa yderligere at forhale Sagens Afgjørelse; det er ialfald ikke det, jeg har bestræbt mig for at gjøre ved mit Forslag. Valget stod efter min Opfattelse mellem en muligvis uheldig Afgjørelse og en Udsættelse i ikke meget lang Tid af Afgjørelsen, og jeg negter ikke, at jeg under denne Forudsætning foretrak at udsætte Afgjørelsen noget fremfor strax at faae en Afgjørelse, som jeg maatte anse for uheldig. Jeg kan ikke tro, at Udsættelsen vilde blive meget langvarig; thi jeg skulde mene, at det ærede Forretningsudvalg, om det skulde være, allerede imorgen kunde afgive den Del af sin Betænkning, som forsaavidt behøves. Men Thinget vil jo erindre, at da jeg fremkom med mit Forslag, henstillede jeg det nærmest til Afgjørelse af Forretningsudvalget selv, hvorvidt det maatte ønske at faae Leilighed til at overveie Sagen i Genhold til de Ytringer, der idag her ere fremkomne, og naar jeg endte med at stille mit Forslag, var det, fordi det var Betingelsen for, at der kunde blive Leilighed til at udtale sig om min Henstilling. Nu har den ærede Ordfører for Forretningsudvalget sagt, at han hverken vil tale for eller imod mit Forslag, ja endog saa vil afholde sig fra at stemme derover; der er fra to af Udvalgets Medlemmer fremsat den Anbefaling til mig at tage Forslaget tilbage, og der er intet af Udvalgets Medlemmer, der har udtalt sig for Forslaget. Under disse Omstændigheder maa jeg anse det for mest stemmende med Forretningsudvalgets Ønske, at dette Forslag ikke kommer til at finde sin Afgjørelse nu, men inden jeg tager det tilbage, skal jeg dog gjøre den Bemærkning til, hvad min ærede Sidesmand (Chr. Rimestad) før anførte, at det er

ganske vist, at det Spørgsmaal om Orlov, som nu ligger for, i ethvert Tilfælde skal afgjøres efter den gjældende Forretningsorden, men jeg antager dog, at Ingen vil negte, at det vil faae megen Indflydelse paa denne Afgjørelse, om denne sker under den Forudsætning, at den nuværende Forretningsorden ogsaa skal gjælde for Fremtiden, eller om den sker under den fra alle Sider stiltiende Forudsætning, at det er den sidste Afgjørelse i den Retning, der vil blive Spørgsmaal om, idet man iøvrigt staar i Begreb med at forandre den paagjældende Bestemmelse i Forretningsordenen. Derfor antog jeg, at vi, naar vi nu henstillede Sagen til Udvalgets fornyede Overveielse, allerede imorgen vilde kunne faae en Indstilling om at indrømme den begjærede Orlov, idet man gik ud fra, at man senere, om kortere eller længere Tid, vilde bringe et Forslag til Forandring i Forretningsordenens § 42 under nærmere Forhandling. Da jeg imidlertid ikke har været saa heldig at finde nogen Tilslutning for mit Forslag hos det ærede Forretningsudvalg, som jeg virkelig havde den velmente Hensigt derved at ville bringe ud af en ubehagelig Situation, tager jeg herved Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget om at vise Sagen tilbage til Udvalget er saaledes taget tilbage, og jeg skal spørge, om Noget optager det.

Berg: Jeg optager det.

Formanden: Forslaget er saaledes gjenoptaget; det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Det forekommer mig, at den Udvei af Forlegenheden, som det ærede Medlem, hvis Forslag jeg har tilladt mig at optage, har anvist, er ret heldig; thi jeg tror, at hvorledes end Afstemningen over Indstillingerne falder ud — saafremt ikke det optagne Forslag bliver vedtaget — saa er der ingen af Parterne, der egentlig er tilfreds, og ingen Nøgsmænd, der senere kommer i den Stilling at skulle begjære Orlov, vil derigjennem finde fornøden Veiledning til, hvorledes han skal